

D E E L 4

V A N H E T G E B E D

van de noodzakelijkheid van het gebed

Eerzijds erkent de mens die op de rechte wijze in het ware geloof onderwezen is, onomwonden, hoe arm hij is en hoe zeer hem iedere mogelijkheid om zelf het heil te verwerven, ontbreekt. Wil hij in zijn ellende hulp vinden, dan moet hij derhalve uit zichzelf treden om ze ergens anders te zoeken.

Denkt hij anderzijds aan de Heere, Die hem Zijn grote goedheid en in Zijn goedgunstigheit Jezus Christus aanbiedt en in Hem alle hemelse schatten ontsluit, **opdat** de gehele geloofskracht van de mens zich op deze zeer geliefde Zoon bevestige, zodat alle verwachting (hoop) op deze Zoon gesteld worde en opdat alle hoop der mensen op déze Zoon ruste en gegrond zij.

Daarom moet de mens zich tot God wenden om door het gebed datgene, wat hij hoorde dat in Hem is, af te smeken. Als wij God niet aanroepen en niet bidden, niettegenstaande wij weten, dat Hij de Heere is en dat al het goede van Hem af komt, en dat Hij ons nodigt alles wat ons ontbreekt, van Hem af te bidden, dan doen wij hetzelfde, als iemand, die weet, dat er ergens een schat in de aarde begraven ligt, maar die schat uit onverschilligheid laat liggen en niet de moeite neemt deze op te graven.

Waarop men bij het bidden acht moet geven.

Daar het gebed een manier van samenspraak is tussen God en de mens, waardoor wij aan Hem onze begeerten, onze vreugden en onze jammerklachten, ja alles wat ons hart ontroerd, bekend kunnen maken, moeten wij telkens, als wij de Heere aanroepen, er zorgvuldig voor waken, dat wij ons alleen uit de diepste grond van onze harten tot Hem wenden en niet alleen maar met onze mond en tong spreken.

Het is zeker waar, dat de tong het gebed dient, daar zij werkt, dat onze geest de gedachten over God opmerkzamer overdenkt. Daar bovendien dit deel van ons lichaam in het bijzonder er toe bestemd is om Gods roem te prijzen, moet de tong, in overeenstemming met het hart, er toe dienen om Zijn goedertierenheid te aanbidden. Daarom kondigt de Heere door Zijn profeten zware straffen aan over allen, die Hem zonder belangstelling alleen met de lippen prijzen, terwijl "hun harten ver van God zijn" (Jes. 29:13 en Matth. 15:8). Als het ware gebed een zuiver heenwenden van ons hart tot God is, dan moeten wij daarbij elke gedachte aan eigen eer, elke voorstelling van eigen waarde en elk vertrouwen op onszelf afleggen. De profeet vermaant ons om niet op grond van ónze gerechtigheid te bidden, maar op grond van de oneindige barmhartigheden van God, opdat Hij terwille van Zijn liefde, ons verhoore, omdat Zijn Naam aangeropen wordt (Dan.

9:18).

Het bewustzijn van onze erbarmelijkheid moet ons evenwel niet afschrikken om de toegang tot God te zoeken. Het gebed is niet daartoe gegeven, dat wij ons met aanmatiging voor God stellen, noch daartoe om onze eigen gewichtigheid naar voren te brengen, maar opdat wij onze nood erkennen, zoals kinderen die vol vertrouwen hun verdriet aan hun vader klagen. Zulk een gevoel moet voor ons een aansporing zijn, die ons aandrijft om voortaan méér te bidden.

Twee dingen moeten ons zonder ophouden tot het bidden aansporen: ten eerste, het gebod van God, dat ons gebiedt te bidden en ten tweede, de belofte waarin Hij ons toezegt, dat wij alles zullen verkrijgen waar wij om bidden.

Wie God aanroeft en tot Hem bidt, ontvangt een bijzondere vertroosting, want terwijl hij dit doet, weet hij dat hij iets doet wat God welgevallig is Tegelijkertijd heeft hij in het vertrouwen op de belofte, de zekerheid verhoord te worden. "Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden!" (Matth. 7:7) zegt de Heere, en "Roep Mij aan in de dag der benauwdheid, Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren" (Ps. 50:15).

Deze laatste zaak noemt de beide manieren van bidden, namelijk de aanroeping (of bede) en het danken. Door het aanroepen maken wij de begeerten van ons hart aan God bekend. Door het danken betonen wij erkentelijkheid voor de weldaden die Hij ons schenkt. Van deze twee wijzen van bidden moeten wij een vlijtig gebruik maken, aangezien wij met zulk een armoede en gebrek worden gekweld, dat zelfs de besten onder ons onophoudelijk moeten zuchten en klagen en in alle ootmoed de Heere moeten aanroepen. Anderzijds zijn de weldaden die de Heere in Zijn goedheid over ons uitstort, zo talrijk; en de wonderen van Zijn werken die wij overal zien, zo groot, dat wij altijd reden tot lof en dank hebben.

Het gebed des Heeren.

Onze barmhartige Vader heeft ons niet slechts geboden tot Hem te bidden en aangespoord om Hem in iedere nood aan te roepen. Maar, daar Hij zag, hoe groot onze onwetendheid is aangaande hetgeen wij moeten vragen en wat wij nodig hebben, heeft Hij ons in deze onwetendheid bijgestaan en heeft ons gebrek vervuld. Door deze goedertierenheid van Hem ontvangen wij bovendien nog de bijzondere troost, dat Hij ons als door Zijn mond laat bidden. Het is zonder meer duidelijk, dat wij dan ook niet moeten bidden om iets wat onverstandig, dwaas of onbetamelijk is.

Dit gebed, dat ons gegeven is, omvat zes beden. De eerste drie richten zich in het bijzonder op de lof van God, waaraan wij alleen maar moeten denken, als wij ze uitspreken, zonder ons eigen voordeel op het oog te hebben. De drie volgende beden zijn voor onszelf bestemd en smeken om wat **wij** nodig hebben. Dit geschiedt echter zó, dat wij bij het loven van God, dat wij in de drie

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

eerste beden doen, daarbij niet aan onszelf en onze begeerten denken, onze welvaart op het oog hebben. Anderzijds vragen wij in de drie volgende beden alleen om datgene , dat wij tot het loven van God nodig hebben.

ONZE VADER DIE IN DE HEMELN ZIJT.

Voor ieder gebed geldt in de eerste plaats, dat het in de naam van Christus tot God wordt gericht, daar het Hem in geen andere naam welgevallig is. Doordat wij God "onze Vader" noemen, is het zeker, dat wij de naam van Christus daarbij uitspreken.

Er is op de aarde geen mens waardig om tot God te naderen en voor Zijn aangezicht te verschijnen. De goede hemelse Vader heeft ons Zijn Zoon Jezus Christus als Middelaar en Voorspraak gegeven om ons van onze hulpeloosheid, die rechtvaardig over ons is gekomen, te bevrijde. Aan Zijn hand mogen wij vrijmoedig tot Hem treden en erop vertrouwen, dat ons niets van hetgeen wij in de naam van deze Middelaar bidden, ontzegt wordt, daar de Vader Hem niets kan weigeren.

De troon van God is niet alleen een troon van majesteit, maar ook een troon van genade, voor welke wij het in de naam Jezus mogen wagen, vrij toe te treden, om wanneer wij het nodig hebben, barmhartigheid te ontvangen en genade te verkrijgen.

Zoals wij het gebod hebben God aan te roepen en de belofte, dat allen die Hem aanroepen, verhoord worden, zo hebben wij ook het gebod Hem in de naam van Christus aan te roepen en de belofte gekregen, dat wij zullen ontvangen, waar wij in Zijn naam om bidden (Joh. 14:13 en 16:23).

Als er aan toegevoegd is, dat God onze Vader "in de hemelen" is, dan wordt daarmee Zijn onuitsprekelijke heerlijkheid geopenbaard, die onze geest door zijn beperktheid anders niet kan begrijpen. Want voor onze ogen is er geen schoner en grootser werkelijkheid dan de onbegrensde van het uitspannel van de hemel.

"In de hemelen" betekent, dat God verheven, almachtig en onbegrijpelijk is. Als wij dit verstaan, dan moeten wij telkens als de naam van God wordt genoemd, onze gedachten boven de aarde verheffen, zodat in onze voorstelling niets aards of vergankelijk is, om God niet naar ónze begrippen af te meten en Zijn wil te schikken naar onze wensen.

UW NAAM WORDE GEHEILIGD.

De naam van God noemen betekent God op menselijke wijze voor Zijn eigenschappen prijzen. Deze eigenschappen zijn: wijsheid, goedheid, almacht, gerechtigheid, waarheid, barmhartigheid.

Wij bidden er dan om, dat de heerlijkheid van God vanwege deze volmaaktheden geheiligd worde, niet omdat zij zich kunnen vermeerderen of verminderen, maar opdat zij door allen als heilig en in waarheid erkend en geprezen zouden worden en alle werken die God doet, zó bevonden worden als zij waarlijk zijn, namelijk

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

bovenmate prijzenswaardig. Het is dus zo, dat wanneer God straft, Hij voor rechtvaardig, als Hij vergeeft, voor barmhartig, als Hij Zijn beloften vervult, voor waarachtig erkend worde. En omdat er niets is, waaruit Zijn roem niet onvernietigbaar schittere, moet Zijn lof uit alle mensenharten en in alle talen weerklinken.

UW KONINKRIJK KOME

Het koninkrijk van God bestaat daarin, dat Hij de Zijnen door de Heilige Geest leidt en regeert, opdat de rijkdom van Zijn goedertierenheid en barmhartigheid in al hun werken openbaar worde. Evenwel bestaat het ook daarin, dat Hij de verstokten die zich aan Zijn heerschappij niet willen onderwerpen, in de afgrond van het verderf stoot en hun verwerpelijke hoogmoed vernedert, opdat openbaar worde, dat geen macht Zijn macht kan weerstaan. Wanneer wij dus bidden, dat het Koninkrijk van God kome, dat bidden wij daarom, dat de Heere van dag tot dag het aantal der gelovigen, die Zijn naam door hun werken verheerlijken, vermeerdere en dat Hij Zijn genade in rijke mate over hen uitstortte, opdat Hij hoe langer hoe meer in hen heerse en leve, totdat Hij hen, die één met Hem zijn geworden, geheel vervulle.

Wij bidden er ook om dat God door de opwekkingen van het geloof van dag tot dag Zijn licht en waarheid helder doet schijnen, om de satan met zijn leugens en duisternis terug te dringen en machteloos te maken.

Ten slotte als wij bidden: "Uw Koninkrijk kome", bidden wij dáárom, dat het Koninkrijk van God eindelijk geheel vervuld worde. Wij bidden, dat de oordeelsdag aanbreke, de dag waarop aan Hem alleen de lof toegebracht wordt en Hij alles in allen zal zijn, nadat Hij de Zijnen in de heerlijkheid ontvangen en tot Zich zal nemen en de heerschappij van de satan vernield en te niet gedaan heeft.

UW WIL GESCHIEDDE, GELIJK IN DE HEMEL, ALZO OOK OP DE AARDE.

Hier bidden wij, dáárom dat God op de aarde over alles naar Zijn wil heerse, zoals Hij dat doet in de hemel. Wij bidden, dat Hij alle dingen tot het doelwit dat Hem goeddunkt leidde, waarbij Hij Zich van alle schepselen naar Zijn wil bedient en de wil van een ieder aan Zich onderdanig maakt. Indien wij aldus bidden, dan verloochenen wij onze begeerten, onderwerpen ons en keuren alles goed wat de Heere met ons voor heeft. Wij bidden erom, dat Hij onze wegen niet naar onze wensen richtte, maar, zoals Hij het bestuurt en wil. Wij bidden hierdoor niet alleen, dat Hij onze begeerten onvervuld late, als zij tegen Zijn wil zijn, maar ook, dat Hij onze geest en ons hart vernieuwe, terwijl Hij de oude geest zó, in ons doodt, dat niets anders dan onvoorwaardelijke toestemming met Zijn wil ons bewege.

Alles bij elkaar genomen bidden wij daarom, dat wij niets uit onszelf willen, maar dat Zijn Geest in ons wil en wij door deze verlichting leren liefhebben alles wat Hem welbehagelijk is, en te

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

haten alles wat Hem mishaaft.

GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKS BROOD

In het algemeen genomen bidden wij hierdoor om alles wat in deze wereld tot onderhoud van ons lichaam noodzakelijk is. Dus niet alleen om voedsel en kleding, maar ook om alles, waarvan God weet dat wij zulks nodig hebben om ons brood in vrede te eten.

Om het kort te zeggen: door deze bede vertrouwen wij ons toe aan de Goddelijke Voorzienigheid en onderwerpen ons aan de voorzorg van de Heere, opdat Hij ons voedde, onderhoude en beware. Want de goede Vader acht het niet te gering, om Zelf ons lichaam onder Zijn hoede en voorzorg te nemen. Op deze manier oefent Hij ons op Hem te vertrouwen, opdat wij alles wat wij nodig hebben, tot de kleinste dingen toe, van Hem verwachten: een bete brood en een dronk water.

Als wij zeggen: "Geef ons **heden** ons dagelijks brood" dan geven wij te kennen dat wij slechts datgene zullen begeren, dat wij voor deze dag behoeven en vertrouwen er daarbij op, dat zoals de Heere ons heden gevoed heeft, Hij het ons ook morgen aan niets zal laten ontbreken.

Zelfs ook als wij in overvloed leven, moeten wij toch altijd om ons "**dagelijks**" brood bidden en daarbij erkennen, dat ieder middel om te leven slechts in zoverre zin heeft, als de Heere het door Zijn zegen doet gedijen. Want wat wij bezitten is slechts in zoverre het onze als God het gebruik ervan ons van uur tot uur toestaat en toebedeelt.

Als wij zeggen: "**Ons brood**", wordt de goedheid van God nog meer kenbaar: Hij doet datgene het onze worden, waarop wij geen recht hebben. Ten slotte, als wij bidden dat het brood ons "**gegeven**" worde, dan betekent dit, dat alles wat ons toevloeit - zelfs wanneer wij het schijnbaar door onze arbeid verworven hebben - een onverdiend geschenk van God is.

EN VERGEEF ONS ONZE SCHULDEN, GELIJK OOK WIJ VERGEVEN ONZE SCHULDENAREN.

Wij bidden nu om genade en vergeving van zonden, omdat alle mensen dit, zonder uitzondering, nodig hebben.

Wij noemen onze zonden "schuld", want voor de zonden zijn wij God straf schuldig. Wij zouden Hem in geen enkel opzicht genoegdoening kunnen geven, indien Hij ons niet door de vergeving van onze zonden had vrijgesproken, wat een zuiver geschenk is van Zijn barmhartigheid.

Wij bidden erom, dat wij "**vergeving**" deelachtig mogen worden, zoals wij onze schuldenaren dat schenken, dat wil zeggen, zoals wij allen vergeven, die ons - hoe dan ook - door handelingen of woorden beledigden en kwetsten.

Het gaat hier evenwel niet om een toegevoegde voorwaarde, die zo zou zijn te verstaan, alsof wij door de vergeving, die wij aan

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

anderen schonken, voor onszelf de vergeving van God verdienden. Het gaat hier veel meer om een aanwijzing van God, om ons zekerheid te geven, dat de Heere ons even zeker in Zijn barmhartigheid zal aannemen, als wij in ons geweten zeker zijn aan anderen barmhartigheid bewezen te hebben; wanneer dus ons hart van alle haat, afgunst en wraak is gereinigd.

Integendeel delgt God volgens deze aanwijzing allen uit het getal van Zijn kinderen, die in wraakzucht en zonder erbarming alleen maar vijandschap in hun harten voeden. Laten ze het niet wagen God als de Vader aan te roepen, anders zal de boosheid die zij jegens de mensen koesteren, juist op hen vallen.

EN LEIDT ONS NIET IN VERZOEKING, MAAR VERLOS ONS VAN DE BOZE. AMEN.

Wij bidden er hier niet om, dat wij aan geen verzoeking zouden worden blootgesteld. Wij hebben het hard nodig door verzoeken wakker geschud, verontrust en geschokt te worden, aangezien wij gevaar lopen door te grote rust lui en traag te worden. De Heere beproeft dagelijks de uitverkorenen, terwijl Hij ze door schande, armoede, tegenspoed en andere beschikkingen onderricht.

Onze bede is, dat de Heere ons met de verzoeken tegelijk ook het middel geve om er uit te komen, opdat wij er niet door overwonnen en terneer geworpen worden, maar gesterkt door de kracht van God standhouden tegen alle machten die op ons aanval- len.

Er is nog meer: zijn wij onder Zijn hoede en in Zijn bescherming genomen, zijn wij door de genade van Zijn Geest geheiligd, worden wij door Hem geleid, dan blijven wij onoverwinnelijk gesteld tegen de duivel, de dood en alle kunsten van de hel; en dat betekent: verlost van de boze. Er moet nog worden gezegd, hoe zeer de Heere wil, dat onze gebeden aan het gebod der liefde getoetst kunnen worden. Hij leert ons namelijk, dat men niet om hetgeen voor onszelf goed is moet bidden, zonder rekening met zijn naaste te houden. Men moet zowel voor het welzijn van zijn broeder, als voor dat van zichzelf zorgen.

Over de volharding in het gebed.

Tenslotte moeten wij zeer bezorgd zijn, dat wij niet trachten God aan enige omstandigheid, welke dan ook, te binden. In het gebed des Heeren worden wij immers onderwezen, Hem aan geen wet ondergeschikt te maken en Hem geen voorwaarden te stellen. Voordat wij een bede tot Hem richten, zeggen wij eerst: "Uw wil geschiedde !" Daarmee onderwerpen wij onze wil aan de Zijne, waardoor onze wil, die nu gebreedeld is, niet de aanmatiging heeft God onder de menselijke wil te doen buigen.

Als wij met een hart, dat voor deze gehoorzaamheid werd gevormd, ons later leiden naar het welbehagen van de **Goddelijke** voorzienigheid, leren wij spoedig in het gebed te volharden en de

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Heere met geduld te verwachten.

Wij verwachten dan de vervulling van onze begeerten op de tijd die Hij bepaalt. Wij zullen er dan ook zeker van zijn, dat hoe het ons ook moge toeschijnen, Hij ons steeds nabij is en dat Hij op Zijn tijd ons bekend zal maken, dat Hij geen dove oren voor onze gebeden had, hoewel het naar het oordeel van de mensen de schijn had, alsof hun gebeden werden geminacht.

En wanneer wij ten slotte, na lang wachten, niet kunnen begrijpen, welk voordeel wij van ons gebed trokken en wij geen uitkomst zien, dan zal ons geloof ons zekerheid geven over wat ons verstand niet begrijpen en zien kan, namelijk dat wij alles verkregen wat wij nodig hadden. Door het geloof bezitten wij overvloed in gebrek en troost in leed. Waarlijk: indien ons ook alles zou ontbreken, toch zal God ons nooit verlaten, want Hij kan de verwachting en het geduld van de Zijnen niet teleurstellen. **Hij** alleen is de plaatsvervanger van alle dingen, daar Hij alles wat goed is in Zich besloten heeft, hetwelk in de toekomst volledig zal worden geopenbaard.